

Ne féljünk a zöld falaktól!

A legszebb példákat eddig a falak növényzettel való befuttatásáról Bécsben és Krakkóban láttam. Egyes növényeket közvetlenül futtattak fel, másokat egy – a falra vagy a fal elé szerelt rácsozat segítségével.

Nálunk sajnos sok tévhit él a falzöldítéssel kapcsolatban. Egyesek attól félnek, hogy rágcsálók másznak fel rajtuk, és bejutnak a lakásokba az ablakokon keresztül. Mások a vakolat tönkremenetelétől tartanak. Egy ismerősöm vett egy lakást egy pesti belső kerületben. Azért esett az adott ingatlanra a választása, mert a függőfolyosó egy tágas belső udvarra nézett, ahol több szomszédos ház fala is a tetőig be volt futtatva dús növényzettel. Néhány év múlva, szomorúan mesélte, hogy az egyik lakó, olyan szenvedélyesen félt attól, hogy rágcsálók fognak a vadszőlőben, borostyánban megtelepedni, hogy titokban elvágta a növények szárát, és a zöld borítás több helyen elpusztult.

Egy olyan lehetőségről szeretnék még írni, amit most se lenne késő megcsinálni. A Terézvárosban, a Rózsa utcában, nemrég építettek be egy saroktelket nagyméretű társasházakkal. Kihagytak azonban egy tenyérnyi telekszaksaszt, amin különféle emelt növényágásokkal, padokkal, pici homokozóval, kialakították a Rózsa-kertet, Terézváros közösségi kertjét. Épp a hosszú, száraz hőség kellős közepén látogattam meg. Elképzeltem, hogy mennyit jelentene – nemcsak látványban - ha a pici kert két hosszoldalát szegélyző, csupasz tűzfalakat most, utólag befuttatnák. Mivel a kertet rendszeresen locsolják, a növényzet felfutása is pár év alatt megvalósulna.

(Az egyik fényképen látszik, hogy a kert végén túl, egy régi kert van, fákkal, és a határoló ház be is van futtatva.)

B.E.

